

vakrasta kvinnuflokk. Í einari tubbaks- og blaðsölu — har gangi eg tíðum — flytur ein genta út vörur; hon er bæði blíð og týðlig og hartil vökur — hennara navn *Elsy Fiksdal* minnst eg, og nú kenna tit tað eisini.

Álesund eigur bert eitt „kino“, tað eitur *Løvenvold*. Hetta kino er ein kommunal fyrirtøka. Fyrirstoðumaðurin *Grimnes*, statsarkitektúr, sýndi mær tað beina-semi, at eg fekk høvi til at síggja hetta stóra, vakra kino. Á veggjunum prýða málingar og annað, ið fær ein til at hugsa, um hollin ikki einaferð í tíðini hevur verið nýtt til sjónleik, men so er ikki. *Løvenvold* kino hevur o. u. 800 stólasetur. Framsýning er trýggjar ferðir um kvöldið. Til fyrstu framsýning hava næmingar frá latínskúlanum atgongu til hálvan prís. Í hollini er mangt at kasta eyga á, nokur smá neyðlós, ið kunnu tendrast aðrastaðni frá, um ljósið skuldi gingið fyrri vegna eldibrand, er bert eitt prógv fyrri, hvussu væl og hóskandi her er stílað. Vantandi er, at í ár verður yvirskotið o. u. 50.000 kr.; hesin peningur fer, um tilber, til socialar og kulturellar útreiðslur. Fyri kortum varð her framsýning ein sera vakur filmur: »Pá de store banker« eftir *Kipling*. Hetta hevði verið ein vælhóskandi filmur at borið fram í Foroyum, og um so varð, vildi eg ynskt, at høvi var til, at skúlarnar finga framsýning fyrri seg sjálvan, tí filmurin hevur góð og sterk boð til barnasálina.

—ami.

Mussolini og Abyssinia.

Av O. J. Olsen.

Italia var den stormagt, som gikk ut av verdenskrigen med de minste fordelene, deres land-områder blev forøket lidt nord- over på Østerrikes bekostning, det var nesten det hele. (Senere har de fått en del tørre strekninger i Afrika). Landet manglede penger, manglet råmateriale av nesten alle slag, det måtte få disse ting eller gå til grunne. Der var andre vanskeligheter. Kommunistene og fascistene kjempet om makten. Bonomi og Facta dannet regjering henholdsvis 1921 og 1922, men maktet ikke å tolte fastister og kommunister. Facta tråtte tilbake i Okt. 1922 og fra den tid har man Mussoline på skueplassen. Han hadde en tid vanskeligheter med Vatikanet; men som før nevnt blev der stiftet forlik, et konkordat blev gjort med pavestolen, hvori det blev bestemt at Paven fik sine gamle rettigheter tilbake, og at Italia skulde fremdeles ha katolisismen som statsreligion.

Italieneren har for lenge siden hatt sine øine vendt mot Abyssinia. Aaret 1896 forsøkte de å

ta landet, men blev ynkeligstått av abyssiniene ved Adua. Der behandlet de krigerske abyssiniere de italienske fanger så grusomt, at Italia svor hevn, men har ikke maktet å fullføre den for på grunn av motstand fra andre makter og da særlig England. Nesten hele verden ventet også for to år siden at England vilde stoppe italienernes fremrykning mot Abyssinia, men hvor stor blev ikke skuffelsen, da de ikke maktet det uten Frankriks hjelp. Italieneren hadde ponset på en reising mot England en lengere tid. Han hadde bygget flyvemaskiner i hundrevis hvert år, ja han hadde så mange da han brøt sig inn over den abyssinske grense, at der var tyve for hvert engelsk krigsskib. Han hadde ennvidere befestet den lille ø Pantelaria som ligger mellem Sicilien og Afrika så godt at han derfra kunde kontrollere all skiffart i Middelhavet. Den engelske flåte turde ikke seile inn i Middelhavet mot alle de italienske flyvemaskiner, deres krigsskibe var ikke bygget særlig for angrep fra luften. Da var det at England bad Frankrig om hjelp, men Laval sviktet. Italia fik sin plan gjennomført med Abyssinia og det har gitt fasismen et veldig skubb fremad, så det viser sig å være en forholdsvis lett sak å befeste fasismen i Spania. Men dette kan igjen bety, at Frankrig blir omringet av fascistiske stater ved alle grenser, eller som E. N. Dzelepy sier i sin bok »The Spanish Plot«: »Italia og Tyskland vil få hjelp fra fascist Spania til å fullføre sine seierrike angrep, og de vil begynne med å angripe og omringe Frankrike«.

Fra Abyssinia kan Italieneren kontrollere all ferdsel inn i det Røde hav syd fra. Det er ikke langt fra de abyssinske høisletter og ned til kyststrekningen ved det Røde hav, og streket ved Aden er ikke særlig bredt. England skjelder for de italienske troppesenderelser til Tripolis (Lybia). Det kan bety at de har øinene på Egypten, og der er Suez å passe på. At Italieneren tar Malorka, den største av de baleariske øer, og at der har vært tale om, fra Francos side, å overlate Ceuta i Marokko til Italia, kan kun ha en betydning, nemlig den å stanse engelskmannen også fra Vest. Tyskland fik ikke sin plan gjennomført å knuse England, nu skal det skje ved et samarbeide mellem Italia og Tyskland. Vi går spennende tider i møte.

Jesus sa da han var her til sine disipler ved en viss leilighet, han talte med dem om de siste ting: »På jorden skal folkene engstes i fortvivlelse, når havet (det store folkehav) og bølgene bruser.« Nu bruser det sannelig, det kan ikke nektes.

Dog, vi behøver ikke å engstes. Jesus sier enn videre, at når vi ser disse ting, så skal vi se op, for vår forløsning stunder da til.

Vel kan verdens konger dominere en tid, de kan til og

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lordag 11—2.

Fer „Dagblaðið“ við ósannindum viðvikjandi Føroya Fiskaexports fiskasölu?

Tað er illt at verða dátt við nakað, ið »Dagblaðið« skrivur, so óvugt og rangt tað vanligt er, ið hetta blað skrivur. Men greinin: »Skal vi lade os sjøffe til i danske Blade grundet paa Statsinstitutionen »Føroya Fiskaexport« Tvangsdispositioner o. s. v.« har ið »Fiskaexport« verður skuldselt fyrri ikki at vilja selja fisk fyrri kontantan pening til stjórnarmennin í Spania o. s. fr., leyp ið kvøkk i mangan mann.

Kundi tað vera til, at »Føroya Fiskaexport« ikki vildi selja fisk fyrri kontantan pening? Tað kundi ikki vera satt! Men tað mátti heldur ikki kunnað borið til, at »Dagblaðið« var so frekt

og landskaðiligt, at tað skrivaði tilika ábreiðslu uttan orsök og minstu grund.

Vit ringdu tí stjóran fyrri »Føroya Fiskaexport« upp og spurdu, um tað var nakað í tí, sum »Dagblaðið« segði.

Harra Petersen bað okkum siga, at tað ikki var minsta hopi í »Dagblaðsins« uppástandum. Teir vóru ósannir. »Føroya Fiskaexport« hevði ikki óvsligið nakað kontant salg, sum kundi fingist í lag. »Føroya Fiskaexport« vildi sjálvandi selja til hvønn sum helst keypara, annaðhvørt teir vóru stjórnarflokksmenn ella Franco-menn.

Stjórnin fyrri F. F. vildi annars koma fram við einum dementi.

Ísflakin skrædnaður

I 9 mánaðir hava teir russisku vitskapsmenninir ríkið á Ísflakanum á ferð hansara suður við Eysturgrønland, og granskningar teirra skulu hava stóran týdning fyrri vitkapin. Í ódnini, ið herjaði har um leiðir miðvikudagin skrædnaði Ísflakin, og menninir eru á einum av hesum brotum, sum er 300 x 200 metrar. Tað týðningarmesta av amboðum teirra varð bjargað — men nakað fírst. Teir máttu flyta úr tjaldi sínum og bágva nú í einum kavalúsi. Teir siga frá, at teir møguligvis verða noyðdir til at

flyta radiostöðina, so at sambandið við teir helst verður slitið nakrar dagar.

At Ísflakin brotnaði, gerstøðu teirra enn meira lættisliga, tí hann er nú so lítil, at flogfar kann ikki lenda á honum. Men skilamenn halda, at tað kanska kann eydnast at koma teimum nærri við skipi ella fáa bjargað teimum av flakanum í gummibátum yvir á ein stórri flaka, har flogfar kann lenda.

Ein Ísbrótari við professara Schmidt umborð er farin teim til hjálpar.

med tale store ord, men de kommer ikke længere enn det beskikkede mål. Almakten har sat dem alle en grense. Mussolini vil aldri ha hell med sig i å oprette et romersk verdensrike. Der har han Guds ord i mot sig. Der kommer nok et stort rike, men Mussolini blir ikke fyrsten i det rike, heller ikke Hitler eller Stalin. Hittintil har profetiene holdt stikk, og det som er igjen skal nok komme. »Bered dig Israel å møte din Gud«.

For vår Frielse kommer igjen vil, som jeg har pekt på for, pavestolen igjen få makten sammen med kongene eller fyrstene på jorden, men det blir for en meget kort tid. Pavestolen fik et dødeligt stik i den franske revolusjon da pave Pius VI måtte i fangenskap til Frankrig

året 1798, og ennu et til da Vatikan byen blev lagt under den italienske krone. Men han fik et stort plaster på såret 1929, da han fik sine rettigheter tilbage som før nevnt, og blir for en stor del lægt igjen derved at Spania går tilbage til »moderskjødets« igjen. Hvor det fascistiske sverd seirer kommer nok munkene og prestene efter for å »kristne« landet. La oss nu bare følge med og se hvor mange prester og munke der blir sendt til Abyssinia.

Njósningar fyrri rættinum.

Frá London frættist, at fyra menn i gjár stóðu fyrri rættinum fyrri at hava selt tekningar og dokumentir, sum teir høvdu stolið seg til at fotografera, til eitt annað land. Ein teirra viðgækk, at hann hevði selt tekningar til eina enska herskipakanón.

Bliver Teruel et nyt Verdun?

Lederen af de østrigske Arbejderes Kamp i 1934, Julius Deutsch, der som Frivillig paa den spanske Regerings Side er avanceret til General, skildrer i denne Artikel i Social-Demokraten Kampene om Teruel og hævder, at Teruel kan blive et spansk Verdun.

Da Oprørernes Soldater i Teruel kapitulerede, kom det til en foreløbig Afslutning af den tre Uger lange Kamp, der var foregaaet om denne By. Det var det største Slag i aaben Mark den spanske Borgerkrig, og haade des Gennemførelse og Udfald berettiger til en nærmere Vurdering.

Teruel var fra Borgerkrigen Begyndelse i Oprørernes Hænder. Herredømmet over denne By var af stor Betydning for Franco, fordi den laa langt frem-skudt i Regeringens Omraade og truede Kystlinjen mellem Valencia og Barcelona. Fra Teruel var det muligt at naa frem til Kysten og derved dele Regerings-Omradet i to Dele. Knyttedes til et Fremstød fra Teruel en Aktion fra Francos Flaaede, blev Situationen meget farlig for Regeringen. Teruel var en Pæl i Kødets paa det republikanske Spanien.

Regeringstroppernes Ledelse var klar over dette. Den forsøgte derfor flere Gange at bemægtige sig Teruel, men Forsøgene strandede paa manglende Bevæbning og utilstrækkelig Officers-Uddannelse i Regerings-Arméen. Stillingen blev derefter gennem mange Maaneder, at Regeringstropperne laa i en stor Bue uden om Teruel uden at kunne erobre Byen. Det var ikke en Belejring, men en Stillingskrig, hvor alle Fordelene var paa Oprørernes Side, der befandt sig i godt befæstede Positioner.

Regeringens Offensiv kom Oprørernes i Forkøbet.

Tabet af Baskeromraadet og Asturien forværede Regeringens Stilling. Franco forkyndte hoverende, at nu var hans Nordarmé fri, saa han kunde fore det afgørende Slag mod Regeringen. Der samledes store Oprørs-Afdelinger to Steder, nemlig ved Madrid og Teruel. Hensigten var aabenbart et kombineret Fremstød samtidig disse to Steder.

Med dristigt Initiativ kom Regeringsarméen Oprørerne i Forkøbet og gik til Angreb. Stormen paa Teruel var en Overraskelse for Oprørerne. De havde i Radioen og i deres Aviser saa længe forkyndt, at Regeringens militære Kraft var brudt, at de til sidst selv troede det. Saa meget bitrere var Overraskelsen. De stillede nemlig ved Teruel ikke mere overfor militært daarlige udrustede Militærfolk, men derimod overfor godt førte og vel udrustede Soldater, der kunde kæmpe i aaben Mark.

Det lykkedes Regeringstropperne at omringe Byen. Dermed